

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Sfk/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200456
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Šabová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:1018200456.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. a zo sudcov JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Michala Dzurdzika, PhD. v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): KLP s.r.o., so sídlom Slnecnicová 538/23, Malá Ida 044 20, IČO: 46 937 081, právne zastúpeného: Mgr. Juraj Hudák, advokát, Staré Grunty 18, Bratislava, IČO: 42 329 507, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, IČO: 00 156 621, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 48/2018-640, č. z. 2212/2018 zo dňa 29.01.2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Bratislave, č. k. BA-6S/53/2018-59 zo dňa 06.09.2023, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Pôdohospodárska platobná agentúra (ďalej len „prvostupňový orgán“) rozhodnutím č. 500/2061/23017/2016 zo dňa 18.10.2017 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) žalobcovi (I) schválila poskytnutie podpory formou platby na poľnohospodárske postupy prospešné pre klímu a životné prostredie v sume 679,67 EUR podľa § 8 nariadenia vlády č. 342/2014 Z. z., ktorým sa ustanovujú pravidlá poskytovania podpory v poľnohospodárstve v súvislosti so schémami oddelených priamych platieb (ďalej len „NV č. 342/2014 Z. z.“) a (II) neschválila poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu a súčasne uložila dodatočnú sankciu v sume 5.661,85 EUR podľa § 14 NV č. 342/2014 Z. z. Prvostupňový orgán mal za to, že žalobca, ako aj spolužiadatelia o platby, predložili dokumenty preukazujúce právo užívania dielov pôdneho bloku (ďalej len „DPB“), avšak nebolo možné jednoznačne určiť, ktorý z daných subjektov mal právo užívania k sporným DPB a prvostupňový orgán v zmysle § 7 zákona č. 543/2007 Z. z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka (ďalej len „zákon č. 543/2007 Z. z.“) nie je príslušný zasahovať do súkromnoprávných vzťahov. Jednotná platba na plochu bola žalobcovi znížená z dôvodu nedodržania nahlásenej výmery za podpornú schému. V prípade žalobcu nadhodnotenie na jednotnú platbu na plochu predstavovalo 42,24 ha, t. j. 442,30 %.

2. Žalovaný rozhodnutím č. 48/2018-640, č. z. 2212/2018 zo dňa 29.01.2018 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) odvolanie žalobcu zamietol prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V rámci odôvodnenia žalovaný konštatoval, že (I) prvostupňový orgán oprávnenne konštatoval spornosť v práve užívania DPB medzi žalobcom a spornými subjektmi, (II) žalobca nepredložil pripomienky k výsledkom kontroly na mieste, (III) ani žalovaný a ani prvostupňový orgán nie sú oprávnení rozhodovať o platnosti právnych úkonov záväzkovoprávnej povahy, táto kompetencia patrí príslušným súdom, (IV) § 16c zákona č. 543/2007 Z. z. jednoznačne zmocňuje prvostupňový orgán, aby zistil spornosť práva užívateľov k pôde, (V) proti rozhodnutiu o poskytnutí podpory zníženej o spornú sumu nie je prípustný opravný prostriedok,

(VI) predbežné opatrenia súdu žalobca predložil až spolu s odvolaním, a teda prvostupňový orgán sa nimi nemohol zaoberať, (VII) v zmysle § 17 ods. 3 zákona č. 543/2007 Z. z. sa na vedenie evidencie DPB nevzťahuje zákon č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), (VIII) prvostupňový orgán pri nahlásení poľnohospodárskych plôch vychádza zo systému LPIS, nevyžaduje si výpis z katastra a nedisponuje dokumentmi, ktoré by umožňovali identifikáciu DPB podľa katastrálnych území a parcelných čísel a (IX) uložená sankcia sa započítava na prípadne poskytnuté priame podpory, na ktoré by mal žalobca nárok podaním jednotnej žiadosti.

II. Priebeh konania pred správny súdom a jeho rozhodnutie

3. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca správnu žalobu na Krajský súd v Bratislave, ktorou sa domáhal jeho zrušenia, vrátenia veci na ďalšie konanie a priznania nároku na náhradu trov konania.

4. Žalobca namietal: (I) nesprávne posúdenie podnájomnej zmluvy správnymi orgánmi, (II) nedostatočné zistenie skutočného stavu veci, (III) neuvedenie dôvodu, pre ktorý správne orgány považovali podnájomnú zmluvu za dostatočný dôkaz o práve Družstva CEVY užívať KD, (IV) porušenie § 16b zákona č. 543/2007 Z. z. prvostupňovým orgánom, ktorý si nevyžiadal predloženie ďalších dôkazov o údajnom užívacom práve Družstva CEVY, (V) správne orgány majú v zmysle § 16b zákona č. 543/2007 Z. z. a v zmysle § 32 ods. 1 a § 34 ods. 5 Správneho poriadku povinnosť zaoberať sa platnosťou predložených zmlúv, (VI) predmet podnájomnej zmluvy bol vymedzený neurčito, (VII) predmet zmluvy bol vymedzený neurčito, keďže na podnájomnú zmluvu sa vzťahuje zákon č. 504/2003 Z. z., ktorý nepripúšťa možnosť, aby bol predmet nájmu vymedzený ako kultúrny diel, ale aby bol určený všeobecnými identifikačnými údajmi pozemku v zmysle katastrálneho zákona, (VIII) prvostupňovému orgánu boli predložené všetky doklady, (IX) v správnom konaní neplatí zásada koncentrácie konania a žalovaný sa mal vysporiadať s predloženými dôkazmi a (X) prvostupňový orgán mohol identifikovať, na ktoré KD sa predbežné opatrenia vzťahujú.

5. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe zotrval na skutkovom a právnom posúdení predmetnej veci. K predloženým predbežným opatreniam žalovaný poukázal na to, že tieto vo veci nepredstavovali nový dôkaz, nakoľko boli vydané v roku 2010 a 2011 a žalobca mal o nich vedomosť ešte pred začatím správneho konania a mohol ich predložiť ešte počas výkonu kontroly na mieste. Žalobca správu z kontroly na mieste, vrátane jej prílohy, podpísal bez akýchkoľvek pripomienok, a teda žalovaný mal za to, že s ich obsahom v čase podpisu súhlasil. Žalovaný poukázal aj na to, že v danej veci sa nejedná o nárok žiadateľa (žalobcu), ale o jeho právo podať žiadosť o poskytnutie podpory, ktoré sa stáva nárokom až právoplatným rozhodnutím príslušného orgánu. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

6. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. BA-6S/53/2018-59 zo dňa 06.09.2023 správnu žalobu podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „SSP“) zamietol.

7. Správny súd rovnako ako žalovaný zastáva právny názor, že správne orgány nie sú príslušné na určenie platnosti predložených nájomných, resp. podnájomných zmlúv, resp. na riešenie vlastníckych sporov. Správne orgány nedisponujú právomocou upravenou v § 3 Civilného sporového poriadku, pri uplatňovaní právomoci v zmysle § 7 zákona č. 543/2007 Z. z. a nie sú oprávnené rozhodovať o platnosti alebo neplatnosti právnych úkonov záväzkovej povahy, nakoľko im takáto kompetencia neprináleží. Správne orgány v konaní nemohli rozhodovať o práve užívania sporných DPB a akýkoľvek iný postup by bol v rozpore s ustanoveniami Správneho poriadku, Civilného sporového poriadku a zák. č. 543/2007 Z. z. S poukazom na uvedené správny súd námietku žalobcu, že správne orgány majú určitú prieskumnú právomoc v zmysle § 16 zákona č. 543/2007 Z. z., ktorej cieľom má byť odstránenie zistenej spornosti ohľadom užívania sporných DPB žalobcom a sporných subjektov, nepovažoval za dôvodnú.

8. Správny súd neprisvedčil ani ďalšej námietke žalobcu, že žalovaný sa v odvolacom konaní nezaoberal doručenými uzneseniami Okresného súdu Košice I, ktorým boli uložené predbežné opatrenia týkajúce sa nakladania so spornými DPB. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že uznesenia Okresného súdu Košice I boli žalobcom doručené žalovanému spolu s odvolaním zo dňa 08.11.2017 a stali sa súčasťou administratívneho spisu. K predloženým uzneseniam Okresného súdu Košice I žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že prvostupňový orgán poskytuje platby na výmeru žiadateľom obhospodarovanej poľnohospodárskej pôdy, ktorá je vedená v evidencii pôdnych blokov a DPB. Jednotlivé pôdne bloky a DPB nahlásené žiadateľom v žiadosti sú identifikované názvom a identifikačným číslom dielu. V zmysle § 17 ods. 3 zákona č. 543/2007 Z. z. sa na evidenciu pôdnych blokov a dielov nevzťahuje zákon o katastri nehnuteľností a prvostupňový orgán nedisponuje informáciami o pozemkoch a ich výmerách vedených v katastri nehnuteľností. Z uvedeného vyplýva, že

prvostupňový orgán z výrokov predbežných opatrení ani nevedel identifikovať, či sa zákaz nakladať s nehnuteľnosťami uložený Urbariátu Hačava týka sporných DPB.

9. Podľa názoru správneho súdu práve existencia žalobcom predložených uznesení Okresného súdu Košice I potvrdzuje spornosť práva užívania konkrétnych DPB, z čoho vyplýva, že záver žalovaného, že v preskúmvanej veci je zrejmy spor ohľadom práva užívania časti sporných DPB bol správny. Žalovaný nebol oprávnený skúmať platnosť nájomných resp. podnájomných zmlúv, akokoľvek posudzovať prebiehajúce civilné súdne konanie, a preto správne určil v súlade s § 16c ods. 1 zákona č. 543/2007 Z. z., že ide v danom prípade o spornosť v práve užívania sporných DPB, ktoré bráni poskytnutiu podpory formou platby na základe jednotnej žiadosti žalobcu. Tvrdenie žalobcu ohľadne nerešpektovania zákonného postupu žalovaného pri vydávaní napadnutého rozhodnutia, keď nebral do úvahy doložené uznesenia Okresného súdu Košice I o nariadení predbežného opatrenia, bola tak vyhodnotená ako nedôvodná. V tejto súvislosti správny súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžfk/13/2019.

10. Keďže podľa správneho súdu správne orgány dospeli k záveru, že je tu zrejmy spor ohľadom práva užívania časti sporných DPB, čo nakoniec nepoprel ani samotný žalobca, potom v súlade s § 16c ods. 1 zákona č. 543/2007 Z. z. žalovaný správne určil, že v danom prípade ide o spornosť v práve užívania sporných DPB a tiež v spore v plnení podmienok oprávnenosti poskytnutia podpory v zmysle § 7 nariadenia vlády č. 342/2014 Z. z. Vzhľadom na viacnásobnú deklaráciu práva užívať sporné DPB rozdielnymi osobami prvostupňový orgán nebol v rámci svojich zákonných kompetencií oprávnený poskytnúť sporným subjektom požadovanú podporu v plnej výške.

11. Správny súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, že správne orgány mu odňali možnosť oboznámiť sa so všetkými podkladmi, z ktorých pri vydávaní svojich rozhodnutí vychádzali. Žalobcovi bolo umožnené konať v prvostupňovom konaní, keď bol vyzvaný, aby sa vyjadril k podkladom na vydanie rozhodnutia žalovaného ešte pred jeho vydaním. Žalobca sa zúčastnil výkonu kontroly na mieste a správa z nej s ním bola aj prerokovaná. Súčasťou administratívneho spisu sú aj zápisnice týkajúce sa Dotknutého subjektu č. 1, Dotknutého subjektu č. 2 a Dotknutého subjektu č. 4. Žalobca mal možnosť konať v prvostupňovom konaní ako aj v odvolacom konaní, pričom výzvou zo dňa 01.12.2017 bol vyzvaný, aby uplatnil svoje právo podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku vyjadriť sa k podkladom na vydanie rozhodnutia žalovaného ešte pred jeho vydaním. Rovnako mal žalobca možnosť nahliadať do administratívneho spisu prvostupňového správneho orgánu ako i v priebehu celého správneho konania. Žalobca však svoje právo v správnom konaní nevyužil.

12. Správny súd s poukazom na § 16c ods. 2 zák. č. 543/2007 Z. z. záverom uviedol, že ak sa v konaní pred súdom, v ktorom boli vydané predbežné opatrenia, na ktoré žalobca v žalobe poukazoval, preukáže, že jeden zo žiadateľov podľa § 16c ods. 1 zák. č. 543/2007 Z. z. mal v čase rozhodnutia právo užívania k pôde, a sú zachované lehoty podľa všeobecného predpisu o správnom konaní, platobná agentúra obnoví konanie podľa Správneho poriadku.

III. Kasačná sťažnosť a konanie na kasačnom súde

13. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

14. Sťažovateľ namietal, že minimálne dotknutá osoba 1 (Družstvo CEVY) nepreukázala jej užívacie právo k sporným kultúrnym dielom (KD). Z § 16b ods. 1 zákona č. 543/2007 Z. z. vyplýva, že prvostupňový orgán má povinnosť skúmať užívacie právo dotknutých osôb k sporným KD. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že prvostupňový orgán mal vedomosť o tom, že dotknutá osoba 1 preukazovala jej údajné užívacie právo podnájomnou zmluvou, avšak na preukázanie užívacieho práva bola povinná predložiť aj na ňu nadväzujúcu nájomnú zmluvu. Predmet zmluvy bol určený ako KD a nie v zmysle údajov uvedených v katastri nehnuteľností, a už len z tohto dôvodu je zmluva neurčitá a neplatná.

15. Sťažovateľ nesúhlasil s názorom správneho súdu, že správne orgány nie sú príslušné na určenie platnosti, či neplatnosti podnájomných zmlúv, resp. na riešenie vlastníckych sporov. Na určenie toho, či dotknutá osoba 1 (Družstvo CEVY) je oprávnená užívať sporné KD v predmetnom správnom konaní nemuseli správne orgány posudzovať to, či je podnájomná zmluva platná alebo neplatná. K záveru o tom, že dotknutá osoba 1 (Družstvo CEVY) zjavne nemá, resp. že v správnom konaní nepreukázala jej údajné užívacie právo k sporným KD stačila jednoduchá a základná právna úvaha o tom, že podnájomná zmluva bez predloženia príslušnej nájomnej zmluvy nemôže byť dôkazom údajného užívacieho práva dotknutej osoby 1 (Družstva CEVY) k sporným KD (bez ohľadu na to, či je podnájomná zmluva platná alebo neplatná). Správne orgány tak nemuseli v predmetnom správnom konaní posudzovať platnosť, resp. neplatnosť podnájomnej zmluvy, ako ani platnosť alebo neplatnosť zmlúv predložených sťažovateľom.

Stačil jednoduchý záver o tom, že podnájomná zmluva nie je bez predloženia príslušnej nájomnej zmluvy dôkazom o práve dotknutej osoby 1 (Družstva CEVY) užívať sporné KD.

16. Sťažovateľ tiež poukázal na to, že predbežné opatrenie zakazujúce Urbariátu Hačava, družstvo nakladať s pozemkami tvoriacimi sporné KD bolo v čase uzatvorenia podnájomnej zmluvy právoplatné. Na povinnosti Urbariátu Hačava, družstvo vyplývajúcej z právoplatného predbežného opatrenia zdržať sa nakladania s predmetnými pozemkami nebolo v čase uzatvorenia podnájomnej zmluvy zo strany Urbariátu Hačava, družstvo nič sporné (uzatvorením podnájomnej zmluvy Urbariát Hačava, družstvo zjavne porušilo právoplatné predbežné opatrenie). Urbariát Hačava, družstvo teda nemalo právo podnájomnú zmluvu uzavrieť.

17. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti poukázal na to, že sťažovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli predmetom prerokovania sporu. Žalovaný sa stotožnil so závermi správneho súdu, poukázal na uznesenie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 10Sžfk/43/2019 a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

IV. Posúdenie kasačného súdu

18. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 2 SSP) spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

19. Kasačný súd v prvom rade poukazuje na to, že skúmal naplnenie podmienky uvedenej v § 440 ods. 2 SSP, podľa ktorého dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Uvedené ustanovenie vyžaduje, aby sťažovateľ v kasačnej sťažnosti priamo reagoval na právne posúdenie správneho súdu, čo sťažovateľ výslovne neurobil. Skutočnosť, že sťažovateľ nesúhlasí so záverom správneho súdu ho v rámci naplnenia kasačného dôvodu v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP nezbavuje povinnosti uviesť argumenty, pre ktoré právne posúdenie považuje za nesprávne. Vzhľadom k tomu, že sťažovateľ kasačnou sťažnosťou vecne reagoval na dôvody uvedené v rozhodnutí správneho súdu, kasačný súd kasačnú sťažnosť neodmietol podľa § 439 ods. 3 SSP, ale ju vecne preskúmal. V súvislosti s uvedeným však kasačný súd konštatuje, že uvedený postup vzhľadom na poučenie v tomto rozhodnutí, už nemusí zopakovať v ďalších kasačných konaniach.

20. Podľa § 16b ods. 1 zákona č. 543/2007 Z. z. ak žiadosť o poskytnutie podpory na tú istú poľnohospodársku pôdu podali viacerí žiadatelia, platobná agentúra ich vyzve, aby v lehote, ktorú im zároveň určí, preukázali právo užívania k pôde; právom užívania k pôde sa rozumie právo túto pôdu užívať ako vlastník, nájomca alebo na základe iného právneho dôvodu.

21. Sťažovateľov nesúhlas v zásade smeroval k aplikácii § 16b ods. 1 zákona č. 543/2007 Z. z. správnymi orgánmi. Kasačný súd má za to, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle dikcie vyššie citovaného ustanovenia, keď vyzval žiadateľov, aby mu preukázali svoje právo užívania k pôde. Pokiaľ prvostupňový orgán následne dospel k záveru, že užívacie právo k DPB je sporné, postupoval v súlade s § 16c ods. 1 zákona č. 543/2007 Z. z. Správne orgány sťažovateľa oboznámili s tým, že nie sú oprávnené rozhodovať o platnosti právnych úkonov záväzkovoprávnej povahy a že táto kompetencia patrí príslušným súdom. K rovnakému záveru dospel aj správny súd a kasačný súd sa s ním stotožňuje.

22. Ustanovenie § 16b ods. 1 je potrebné vykladať aj v súlade s ustanovením § 16c ods. 1 zákona č. 543/2007 Z. z., v zmysle ktorého ak žiadosť o poskytnutie podpory na tú istú poľnohospodársku pôdu podali viacerí žiadatelia a postupom podľa § 16b ods. 1 sa zistilo, že právo užívania žiadateľov k pôde je sporné, platobná agentúra na spornej výmere neurčí stanovenú plochu a v súlade s ustanovenými podmienkami rozhodne podľa osobitného predpisu. Predmetné ustanovenie dáva prvostupňovému orgánu možnosť, aby v rámci svojej správnej úvahy preskúmal, či majú žiadatelia právo užívania k pôde. Uvedené však neznamená, že prvostupňový orgán môže riešiť spory o užívacie právo k DPB. Pokiaľ prvostupňový orgán zistí, že medzi žiadateľmi existuje spor o užívanie pôdy, je povinný postupovať tak, ako mu to ukladá § 16c ods. 1 zákona č. 543/2007 Z. z., čo v danej veci aj urobil.

23. Kasačný súd pripomína, že správne orgány pri poskytovaní podpôr sú v zmysle článku 58 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 povinné prijímať v rámci SPP všetky právne predpisy, regulačné a správne opatrenia, ako aj všetky ďalšie opatrenia potrebné na zabezpečenie účinnej ochrany finančných záujmov Únie. Z uvedeného vyplýva aj povinnosť prijímať preventívne opatrenia pri poskytovaní podpôr tak, aby finančné záujmy

Únie neboli čo i len potenciálne ohrozené. Vyššie citovaný článok 58 premietol zákonodarca do zákona č. 543/2007 Z. z. tým spôsobom, že pokiaľ existuje rozpor v práve užívania DPB, prvostupňový orgán je oprávnený zistiť, ktorý žiadateľ má užívacie právo k pôde a v prípade ak existuje spor o užívanie pôdy medzi viacerými žiadateľmi, má povinnosť podporu nepriznať.

24. K obdobnému záveru dospel kasačný súd aj v rozhodnutí sp. zn. 4Sfk/26/2023, v ktorom v obdobnej právnej veci konštatoval: „Z vyššie uvedeného znenia je zrejмый záujem zákonodarcu v prípade spornosti vzťahu k obhospodarovanej pôde vyriešenie sporu presunúť zo správneho orgánu konajúceho o podpore na súd. Správny orgán môže v konaní pokračovať (obnoviť ho) až po právoplatnom rozhodnutí súdu, sám o tejto spornej otázke nie je oprávnený rozhodnúť. Do tej doby je nevyhnutné užívacie právo k predmetným pozemkom považovať za nepreukázané.“

V. Záver

25. Najvyšší správny súd dospel k záveru, že dôvody, ktorými sťažovateľ spochybňoval predmetné rozhodnutie správneho súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v správnom konaní i v žalobe, a s ktorými sa správny súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu. Správny súd sa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

26. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol tak, že neúspešnému sťažovateľovi ich náhradu podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 SSP nepriznal a žalovanému ich náhrada zo zákona nevyplýva (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

„Z vyššie uvedeného znenia je zrejмый záujem zákonodarcu v prípade spornosti vzťahu k obhospodarovanej pôde vyriešenie sporu presunúť zo správneho orgánu konajúceho o podpore na súd. Správny orgán môže v konaní pokračovať (obnoviť ho) až po právoplatnom rozhodnutí súdu, sám o tejto spornej otázke nie je oprávnený rozhodnúť. Do tej doby je nevyhnutné užívacie právo k predmetným pozemkom považovať za nepreukázané.“ (4Sfk/26/2023)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.